

solut nødvendigt; særlig naar det drejer sig om smaa Distrikter, antager jeg ikke, det vil volde større Vanskelighed.

Jeg takker ogsaa den højtærede Finansminister for det Hensyn, han tog til min Henstilling angaaende Afskedigelse af Vurderingsformænd. Jeg udtalte for, at der kan være Vurderingsformænd, som er blevet for gamle eller af andre Grunde ikke længere kan udfylde den Plads, de beklæder, paa en god Maade, og i saadane Tilfælde er det ganske nødvendigt at afskedige vedkommende; thi man maa ikke lægge Skjul paa, at Vurderingsformandens Arbejde og Tilrettelæggelse af Sagerne i det hele taget har den største Indflydelse paa at opnaa en god Vurdering.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale til Vedtagelse samtlige Ændringsforslag, som er stillet af hele Udvalget eller af dets Flertal, idet jeg gør opmærksom paa, at Ordet „øvrige“ i Ændringsforslag Nr. 30 skal ændres til „større“.

Piper: Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, der er faldet fra den højtærede Finansminister og fra den ærede Ordfører (L. A. Hansen), siden jeg havde Ordet. Den ærede Ordfører mente, at det ikke er vanskeligt for Vurderingsmænd at ansætte Takster, og han gik ud fra sin egen Virksomhed som Jordboniteringsmand. Men der er jo i dette Lovforslag slet ikke Tale om, at de skal ansætte Takster. At være Jordboniteringsmand er eet, og det er selvfølgelig ikke sværere, end at nogenlunde velbegaavede Mænd under en Landinspektørs Vejledning kan udføre dette Hverv. Men her er jo ikke Tale om at ansætte Takster, det drejer sig kun om et Skøn. Det, vi fra vor Side ønsker, er netop Ansættelse af Takster og derigennem Tilvebringelse af et solidt Grundlag. Den højtærede Finansminister siger, at dette vilde tage Aar, og det vilde koste Millioner. Denne Vurdering faas imidlertid heller ikke gratis. Den forøger Vurderingsmændenes Arbejde ganske betydeligt, de vilde kunne gøre det billigere, hvis de ikke havde dette betydelige Arbejde ved Siden af. Og den anden Ansættelse vilde kunne holde en lang Aarrække, medens denne stadig skal gøres

om. Hellere maatte man da vente nogle Aar, til der forelaa en ny Bonitering, end nu indføre en Grundbeskatning paa et ganske vagt, usolidt Grundlag.

Den ærede Ordfører mente ikke, at jeg burde have fremført Eksemplet fra Ny Østergade her i Tinget. Jeg fik ikke rigtig fat paa alt det, den ærede Ordfører sagde i sin første Tale, men jeg synes ikke, at der af den ærede Ordfører blev ført Bevis for, at den ene Side af Gaden ikke var blevet vurderet højere end den anden. Der blev nævnt forskellige Ansættelser for forskellige Matrikelnumre, men det var ikke til at samle. Og med Hensyn til Ejendommen i Rosenborggade kan jeg ikke se rettere end, at den Erklæring, den ærede Ordfører oplæste, var affattet i en saadan Tone, at det nærmest var en Fordømmelse af, at der laa en saa lidet værdifuld Bygning paa denne kostbare Grund. Og naar man beskatter en saadan Ejendom med en meget stor Grundskat, som jo kan komme, bliver det en Straf for den paa-gældende Ejer.

Den højtærede Finansminister søgte at berolige med Hensyn til, hvad der kunde komme ud af hele dette Beskatningssystem. Det er selvfølgelig ikke det, der indeholdes i dette Lovforslag, men det er Fremtiden, vi frygter for, og denne Frygt mente den højtærede Minister ikke, der var Grund til. Jeg har oplevet noget lignende en Gang før. Den Gang Indkomstskatteloven blev gennemført af en anden Finansminister, indeholdt den jo meget smaa Satser, og Indkomstskatteloven gav den Gang eller kalkuleredes at give — det holdt vist for Resten ogsaa Stik — 5 Mill. Kr. Vi har imidlertid siden set, hvorledes den har vokset sig stor og smuk, og naar man nu indfører dette Skattesystem — ja, saa tvivler jeg selvfølgelig ikke paa, at det ikke er den nuværende højtærede Finansministers Hensigt, at Skatten skal vokse op til saadanne Dimensioner, at den kan komme til at staa ved Siden af Indkomstskatten under dens seneste Former, men det er min Tro, at der kommer andre derefter; og saa har vi lukket Porten op, har givet en vis Mand Lillefingeren.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) ankede over, at der